

Вирок
від 15.08.2024 по справі 173/2344/24
ДНІПРОВСЬКИЙ РАЙОННИЙ СУД М.ДНІПРОДЗЕРЖИНСЬКА

Справа № 173/2344/24

Провадження № 1-кп/209/280/24

В И Р О К

Іменем України

15 серпня 2024 року Дніпровський районний суд м.
Дніпродзержинська Дніпропетровської

області у складі: головуючого судді ОСОБА_1 ,

за участю:

секретаря ОСОБА_2 ,

прокурора ОСОБА_3 ,

обвинуваченої ОСОБА_4 ,

захисника ОСОБА_5 ,

потерпілого ОСОБА_6 ,

розглянувши у підготовчому судовому засіданні в залі суду у
місті Кам'янське Дніпропетровської області кримінальне
провадження № 12024041430000244, внесене до Єдиного
реєстру досудових розслідувань 03.05.2024 року, щодо

ОСОБА_4 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , уродженку с. Драбинівка
Новосаржанського району Полтавської області, має середню
освіту, не працююча, не заміжня, має на утриманні чотирьох
малолітніх дітей, зареєстрованої за адресою: АДРЕСА_1 ,
проживаючої за адресою: АДРЕСА_2 , раніше не судимої,

обвинуваченої у вчиненні кримінальних правопорушень,
передбачених ч. 4 ст. 185, ч. 1 ст. 361 КК України,

ВСТАНОВИВ:

ОСОБА_4 , будучи обізнаною про те, що Указом Президента України № 64/2022 від 24.02.2022 «Про введення воєнного стану в Україні» на всій території України із 05 год. 30 хв. 24 лютого 2022 року введено воєнний стан, строк дії якого в подальшому продовжено згідно Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», затвердженого Законом України від 06.05.2024 № 11234, з 05 години 30 хвилин 14 травня 2024 року строком на 90 діб, 07 квітня 2024 року (більш точний час встановити в ході досудового розслідування не виявилось можливим), тобто в період дії воєнного стану, перебуваючи поблизу церкви по АДРЕСА_1 , на східцях поблизу лавок помітила мобільний телефон марки «TECNO» зеленого кольору з наліпками на задній кришці та не виявивши поблизу вказаного мобільного телефону будь-яких осіб, усвідомивши таким чином, що відповідне майно вибуло з володіння його власника, ОСОБА_4 підбрала даний телефон та залишила собі.

В подальшому, 08.04.2024 року (більш точний час встановити в ході досудового розслідування не виявилось можливим), ОСОБА_4 , керуючись раптово виниклим корисливим умислом, спрямованим на незаконне таємне заволодіння чужим майном, а саме грошовими коштами з банківських карток АТ КБ «ПриватБанк», належних ОСОБА_6 та метою незаконного збагачення, за допомогою сім-карти оператора «Водафон» з номером абонента НОМЕР_1 , який знаходився в мобільному телефоні марки «TECNO», шляхом відновлення доступу до додатку «Приват24» отримала доступ до карткового рахунку № НОМЕР_2 , відкритого на ім'я ОСОБА_6 , та при перегляді карткового рахунку в додатку «Приват24» виявила відсутність на картковому рахунку грошових коштів, після чого за допомогою функцій додатку «Приват24» підняла кредитний ліміт по картці на максимальну суму в розмірі 3 850 гривень та створила нову віртуальну кредитну картку в додатку «Приват24», на якій також підняла кредитний ліміт на суму 15 000 гривень.

08.04.2024 року о 10:19 год. ОСОБА_4 , реалізуючи свій злочинний умисел, направлений на заволодіння грошовими коштами потерпілого ОСОБА_6 , використовуючи мобільний

телефон марки «ТЕСНО» за допомогою мобільного додатку «Приват24», здійснила переказ грошових коштів у сумі 18 800 гривень з банківської карти НОМЕР_3 , належної потерпілому ОСОБА_6 на банківську карту НОМЕР_4 , відкриту на ім'я ОСОБА_7 .

В подальшому, маючи доступ до карткового рахунку НОМЕР_4 , який зареєстровано на ім'я ОСОБА_8 , ОСОБА_4 , 08.04.2024 о 10:58 год. здійснила переказ грошових коштів у сумі 18750 гривень з банківської карти НОМЕР_4 на власну банківську картку № НОМЕР_5 та після зарахування коштів на свій рахунок, розпорядилась викраденими коштами на власний розсуд.

Своїми умисними протиправними діями ОСОБА_4 заподіяла потерпілому ОСОБА_6 матеріального збитку на загальну суму 18 800 гривень.

Таким чином, ОСОБА_4 вчинила кримінальне правопорушення, передбачене ч. 4 ст. 185 КК України, що виразилось у таємному викраденні чужого майна (крадіжка), в умовах воєнного стану.

Окрім цього, 07.04.2024 року (більш точний час в ході досудового розслідування встановити не вдалось), ОСОБА_4 , маючи в своєму розпорядженні знайдений нею мобільний телефон марки «ТЕСНО» зеленого кольору, який належить потерпілому ОСОБА_6 з сім-картою оператора «Водафон» НОМЕР_6 , в результаті раптово виниклого умислу, направлено на несанкціоноване втручання до автоматизованої системи онлайн платежів «Приват24», встановленої на мобільному телефоні «ТЕСНО» зеленого кольору, належному потерпілому ОСОБА_6 , використовуючи сім-карту оператора «Водафон» НОМЕР_6 , який є фінансовим номером клієнта АТ КБ «ПриватБанк» ОСОБА_6 , ініціювала процедуру зміни пін-коду банківської карти НОМЕР_3 (НОМЕР_7), яка належить потерпілому ОСОБА_6

Змінивши пін-код до банківської карти НОМЕР_3 (НОМЕР_7), яка належить потерпілому ОСОБА_6 , ОСОБА_4 , продовжуючи реалізацію свого злочинного умислу, направлено на несанкціоноване втручання до автоматизованої системи онлайн платежів з «Приват24», за допомогою сім-карти оператора «Водафон» НОМЕР_6 ініціювала процедуру зміни паролю до додатку «Приват24».

Змінивши пароль до автоматизованої системи онлайн платежів «Приват24», встановленої на мобільному телефоні «ТЕСНО» зеленого кольору, належному потерпілому ОСОБА_6 , ОСОБА_4 , усвідомлюючи протиправний характер своїх дій та бажаючи настання суспільно-небезпечних наслідків, самочинно, поза волею потерпілого ОСОБА_6 , в порушення вимог ч. 2 ст. 11, ч. 1 ст.21 Закону України «Про інформацію», ст. 3, ч. 1 ст.5 Закону України «Про захист персональних даних», за допомогою раніше отриманих даних, сім карти оператора «Водафон» НОМЕР_6 та мобільного телефону марки «ТЕСНО» здійснила процедуру авторизації в автоматизовану систему «Приват24» потерпілого ОСОБА_6 , в результаті чого отримала повний доступ до банківського рахунку НОМЕР_7 банківської карти НОМЕР_3 , що належить потерпілому ОСОБА_6 , тим самим здійснила несанкціоноване втручання в роботу автоматизованої системи «Приват24», яка згідно із Законом України «Про платіжні послуги» є електронним платіжним засобом та системою, призначеною для дистанційного керування банківськими рахунками АТ КБ «ПриватБанк» та відповідно до Закону України «Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах» є автоматизованою системою та отримала інформацію про поточний стан рахунку НОМЕР_7 потерпілого ОСОБА_6 , що відповідно до ст.60 Закону України «Про банки і банківську таємницю», є банківською таємницею.

Таким чином, ОСОБА_4 вчинила кримінальний проступок, передбачений ч. 1 ст. 361 КК України, що виразилось у несанкціонованому втручанні в роботу інформаційних (автоматизованих) систем.

До суду надана угода про визнання винуватості, укладена 18 липня 2024 року між прокурором Жовтководської окружної прокуратури ОСОБА_3 , підозрюваною ОСОБА_4 , за участю захисника - адвоката ОСОБА_5 , за письмової згоди потерпілого ОСОБА_6 , згідно якої ОСОБА_4 беззастережно та у повному обсязі визнала свою винуватість у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 4 ст. 185 КК України та кримінального проступку, передбаченого ч. 1 ст. 361 КК України.

Сторони дійшли згоди щодо правової кваліфікації дій обвинуваченої за ч. 4 ст. 185, ч.1 ст. 361 КК України, обставини, що пом'якшує її покарання, у вигляді щирого каяття, та

погоджуються на призначення покарання ОСОБА_4 за вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 4 ст. 185 КК України, у виді позбавлення волі на строк 5 (п'ять) років; за вчинення кримінального проступку за ч. 1 ст. 361 КК України, у виді штрафу в розмірі 1000 неоподатковуваних мінімумів громадян, що складає 17000 гривень. На підставі ч. 1 ст. 70 КК України за сукупністю кримінальних правопорушень шляхом поглинення менш суворого покарання більш суворим, остаточно призначити покарання у виді 5 (п'ять) років позбавлення волі. Дійшли висновку, що виправлення обвинуваченої можливе без відбування покарання, сторони узгодили звільнення ОСОБА_4 на підставі ст. 75 КК України з іспитовим строком, термін якого буде визначений судом з покладенням на неї обов'язків, передбачених ст. 76 КК України.

В угоді передбачені наслідки її укладення, затвердження та за невиконання згідно вимог ст. ст. 394, 424, 473, 474, 476 КПК України.

В підготовчому судовому засіданні обвинувачена ОСОБА_4 пояснила, що розуміє та обізнана із наданими їй законом правами, наслідками укладення та затвердження угоди про визнання винуватості, визначені ст. ст. 473, 474, 476 КПК України, пред'явлене їй обвинувачення та вид покарання, який до неї буде застосовано в результаті затвердження угоди про визнання винуватості, визнала свою вину у вчиненні інкримінованих їй кримінальних правопорушень у повному обсязі за вказаних в обвинувальному акті обставинах. У вчиненому щиро кається. Угоду уклала добровільно, будь-якого насильства, примусу та погроз до неї не застосовувалося, укладення нею угоди не є наслідком будь-яких обіцянок чи інших обставин, ніж ті, що зазначені в угоді. Просить затвердити укладену між нею та прокурором угоду про визнання винуватості та призначити їй узгоджену міру покарання.

Прокурор ОСОБА_3 зазначив, що надана суду угода відповідає вимогам закону, тому просить її затвердити та призначити обвинуваченій узгоджену міру покарання.

Захисник обвинуваченої - адвокат ОСОБА_5 просив затвердити угоду про визнання винуватості, пояснив, що йому зрозумілі наслідки затвердження угоди про визнання винуватості, визначені ст.ст. 473, 474, 476 КПК України.

Потерпілий ОСОБА_6 підтвердив добровільність свого волевиявлення щодо його згоди на укладення угоди про визнання винуватості між прокурором та обвинуваченою; зміст її підтримує, просив її затвердити.

Розглядаючи питання про затвердження угоди про визнання винуватості, суд виходить з наступного.

Так, згідно з п. 1 ч. 3 ст. 314 КПК України, при прийнятті рішення у підготовчому судовому засіданні суд має право, зокрема, затвердити угоду.

Відповідно до п. 2 ч. 1 ст. 468 КПК України, у кримінальному провадженні може бути укладена угода між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим про визнання винуватості.

Згідно з ст. 469 КПК України, угода про визнання винуватості між прокурором та підозрюваним, обвинуваченим може бути укладена у провадженні щодо кримінальних проступків, нетяжких злочинів, тяжких злочинів у випадку надання потерпілими письмової згоди прокурору на укладення угоди.

Суд пересвідчився, що обвинувачена ОСОБА_4 цілком розуміє права, визначені п. 1 ч. 4 ст. 474 КПК України, наслідки укладення та затвердження даної угоди, передбачені ч. 2 ст. 473 КПК України, характер обвинувачення, щодо якого вона визнає себе винуватою, вид покарання, а також інші заходи, які будуть застосовані до неї у разі затвердження угоди судом.

Суд переконався, що укладення угоди обвинуваченою ОСОБА_4 є добровільним, тобто не є наслідком застосування до неї насильства, примусу, погроз або наслідком обіцянок чи дії будь-яких інших обставин, ніж ті, що передбачені в угоді.

Таким чином, виходячи з меж судового розгляду, які визначаються змістом угоди про визнання винуватості, суд дійшов висновку, що факт вчинення кримінальних правопорушень обвинуваченою ОСОБА_4 знайшов своє підтвердження в суді, а її дії при укладенні угоди вірно кваліфіковані за ч. 4 ст. 185 КК України як таємне викрадення чужого майна (крадіжка), вчиненого в умовах воєнного стану, та за ч. 1 ст. 361 КК України як несанкціоноване втручання в роботу інформаційних (автоматизованих) систем.

Вирішуючи питання про призначення обвинуваченій узгодженого сторонами покарання, суд враховує суспільну

небезпеку вчинених обвинуваченою ОСОБА_4 кримінальних правопорушень, особу обвинуваченої, наявність обставини, яка пом'якшує її покарання, а також відсутність обставин, які його обтяжують.

За приписами ч. 1 ст. 75 КК України, якщо суд, крім випадків засудження за корупційне кримінальне правопорушення, кримінальне правопорушення, пов'язане з корупцією, кримінальне правопорушення, передбачене ст.ст. 403, 405, 408, 429 цього Кодексу, вчинене в умовах воєнного стану чи в бойовій обстановці, порушення правил безпеки дорожнього руху або експлуатації транспорту особами, які керували транспортними засобами у стані алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або перебували під впливом лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції, катування, передбачене ч. 3 ст. 127 цього Кодексу, при призначенні покарання у виді виправних робіт, службового обмеження для військовослужбовців, обмеження волі, а також позбавлення волі на строк не більше п'яти років, враховуючи тяжкість кримінального правопорушення, особу винного та інші обставини справи, дійде висновку про можливість виправлення засудженого без відбування покарання, він може прийняти рішення про звільнення від відбування покарання з випробуванням.

Тобто, обов'язковою умовою застосування цієї норми є сукупність обставин, які б із достатньою переконливістю свідчили про можливість виправлення особи без відбування покарання.

Встановлено, що обвинувачена вчинила кримінальні правопорушення, передбачені ч. 4 ст. 185, ч. 1 ст. 361 КК України, які згідно з ст. 12 КК України, є тяжким злочином та відповідно кримінальним проступком, враховуючи дані про її особу, яка є особою молодого віку, має на утриманні чотирьох малолітніх дітей, раніше не судима, не одружена, не працює, в реєстрі у лікаря-психіатра та лікаря-нарколога не перебуває; за місцем проживання характеризується посередньо.

До обставин, які пом'якшують покарання ОСОБА_4, суд, на підставі ч. 1 ст.66 КК України, відносить щире каяття.

Обставин, які обтяжують покарання ОСОБА_4, судом не встановлено.

Враховуючи вищенаведене, оскільки покарання має на меті не тільки кару, а й виправлення засуджених, та обставина, що ОСОБА_4 у вчиненому розкалася, має на утриманні чотирьох малолітніх дітей, суд вважає ці обставини такими, що пом'якшують покарання обвинуваченої, і в сукупності, з урахуванням відомостей про її особу, яка раніше не судима, не одружена, вчинила кримінальні правопорушення вперше, тому суд дійшов висновку про можливість виправлення засудженої без реального відбування покарання, у зв'язку з чим вважає за можливе застосувати до обвинуваченої правила, передбачені ст. 75 КК України, та звільнити її від відбування основного покарання у виді п'яти років позбавлення волі з випробуванням, встановивши іспитовий строк у три роки, поклавши на неї обов'язки, передбачені ст. 76 КК України.

Саме таке покарання відповідатиме вимогам статей 50, 65 КК України та принципу пропорційності, оскільки є необхідним і достатнім для виправлення обвинуваченої та попередження вчинення нових кримінальних правопорушень, та буде відповідати принципам справедливості, співмірності та індивідуалізації покарання, буде сприяти якнайшвидшому відшкодуванню спричиненої шкоди потерпілій, не ставитиме особистий і надмірний тягар для обвинуваченого, що є складовим елементом принципу верховенства права відповідно до практики Європейського суду з прав людини (справа «Скополла проти Італії» від 17.09.2009 року, справа «Ізмайлов проти Росії» від 16.10.2008 року).

Таким чином, суд дійшов висновку, що умови угоди, укладеної 18 липня 2024 року між прокурором Жовтоводської окружної прокуратури ОСОБА_3, підозрюваною ОСОБА_4, за участю захисника - адвоката ОСОБА_5, за письмової згоди потерпілого ОСОБА_6, відповідають вимогам Кримінального процесуального кодексу України та Кримінального кодексу України, інтересам суспільства, кримінальне провадження свідчить про наявність фактичних підстав для визнання винуватості обвинуваченої ОСОБА_4 у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 4 ст. 185, ч. 1 ст. 361 КК України, а тому угода про визнання винуватості підлягає затвердженню.

Відповідно до положень ст. 174 КПК України, вирішити питання щодо скасування арешту майна.

Процесуальні витрати відповідно до ст. 124 КПК України відсутні.

Питання щодо речових доказів вирішити відповідно до ст. 100 КПК України.

Керуючись ст.ст. 314, 373, 374, 376, 468, 469, 472- 475 КПК України, суд, -

УХВАЛИВ:

Затвердити угоду про визнання винуватості у кримінальному провадженні № 12024041430000244, укладену 18 липня 2024 року між прокурором Жовтоводської окружної прокуратури ОСОБА_3 та обвинуваченою ОСОБА_4, в присутності захисника обвинуваченої адвоката ОСОБА_5 за письмової згоди потерпілого ОСОБА_6 у цьому кримінальному провадженні на укладення угоди про визнання винуватості.

Визнати ОСОБА_4, ІНФОРМАЦІЯ_1, винуватою у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 4 ст. 185, ч.1 ст. 361 КК України, та призначити узгоджене сторонами покарання:

- за ч. 4 ст. 185 КК України - у виді позбавлення волі строком на 5 (п'ять) років;

- за ч. 1 ст. 361 КК України - у виді штрафу в розмірі 1000 неоподатковуваних мінімумів громадян, що складає 17000 гривень.

На підставі ч. 1 ст. 70 КК України за сукупністю кримінальних правопорушень шляхом поглинення менш суворого покарання більш суворим, остаточно призначити ОСОБА_4 покарання у виді 5 (п'яти) років позбавлення волі.

На підставі ст. 75 КК України звільнити ОСОБА_4 від відбування призначеного покарання з випробуванням строком на 3 (три) роки.

Відповідно до ст. 76 КК України на ОСОБА_4 покласти наступні обов'язки, а саме:

-періодично з'являтися для реєстрації до уповноваженого органу з питань пробації;

-повідомляти уповноважений орган з питань пробації про зміну місця проживання, роботи або навчання;

-не виїжджати за межі України без погодження з уповноваженим органом з питань пробації.

Запобіжний захід відносно ОСОБА_4 не обирався.

Зняти арешт, накладений ухвалою слідчого судді Верхньодніпровського районного суду Дніпропетровської області від 09.05.2024 року, на мобільний телефон «TECNO», зеленого кольору, з наліпками на кришці, шляхом зняття заборони на його користування, відчуження та розпорядження.

На підставі ст. 100 КПК України вирішити долю речових доказів, а саме:

- мобільний телефон «TECNO» зеленого кольору, з наліпками на кришці, який переданий до камери схову речових доказів ВП № 3 Кам'янського РУП ГУНП в Дніпропетровській області 06.05.2024 року відповідно до квитанції № 1434, - повернути власнику - потерпілому ОСОБА_6 ..

Вирок набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо таку скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги вирок, якщо його не скасовано, набирає законної сили після ухвалення рішення судом апеляційної інстанції.

На вирок учасниками судового провадження можуть бути подані апеляційні скарги до Дніпровського апеляційного суду через Дніпровський районний суд м. Дніпродзержинська Дніпропетровської області протягом тридцяти днів з дня його проголошення, з урахуванням положень ч. 4 ст. 394 КПК України.

Копію вироку негайно після його проголошення вручити обвинуваченому та прокурору.

Суддя ОСОБА_1

Суд [Дніпровський районний суд м.Дніпродзержинська](#)

Дата ухвалення рішення	15.08.2024
------------------------	------------

Оприлюднено	16.08.2024
Номер документу	121021273
Судочинство	Кримінальне
Категорія	Злочини проти власності Крадіжка

Судовий реєстр по справі —
173/2344/24

Вирок від 15.08.2024 Кримінальне Дніпровський районний суд м.Дніпродзержинська Юрченко Я. О.	Ухвала від 08.08.2024 Кримінальне Дніпровський районний суд м.Дніпродзержинська Юрченко Я. О.	Ухвала від 25.07.2024 Криміналь Дніпровськ апеляційн суд Джерелей О. Є.
--	---	---

Всі матеріали на цьому сайті розміщені на умовах ліцензії Creative Commons Із Зазначенням Авторства 4.0 Міжнародна, якщо інше не зазначено на відповідній сторінці

© 2016–2023 Опендатабот

ua Зроблено в Україні

